

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΝΤΑΔΑ

Κυριακή
21 Ιουνίου
20:00

ΧΟΡΩΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ Ι.Μ.Κ.Σ
"ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Ο ΚΡΗΣ
ΜΕ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ
ΚΑΘ'ΩΔΩΝ"

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΧΛΑΚΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΧΟΡΩΔΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΟΥΛΑΚΗΣ - ΚΙΘΑΡΑ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΑΝΩΛΑΚΑΚΗΣ - ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ

#emd #emdworlday

www.chania-culture.gr

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΠΡΙΝ ΤΟ ΧΑΡΑΜΑ

Πριν το χάραμα μονάχος εξεκίνησα,
αχ, και στο πρώτο μας το στέκι την αυγούλα γύρισα. x2

Αν και άλλη μ' είχε μπλέξει με καμώματα,
αχ, σ' αγαπώ κι ήρθα κοντά σου πριν τα ξημερώματα. x2

Πριν ακόμα σβήσουν τ' άστρα εξεπόρτισα,
αχ, να ξανάβρω τα δυο χείλη που ποτέ δε χόρτασα. x2

ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΥΡΑ ΦΡΥΔΙΑ

Μαύρα μάτια, μαύρα φρύδια, κατσαρά μαύρα μαλλιά
άσπρο πρόσωπο σαν κρίνος και στο μάγουλο ελιά

Τέτοια ομορφιά ποτές μου αχ! τσαχπίνα μου γλυκιά
δεν την έχω απαντήσει εις ετούτο το ντουνιά

Μαυρομάτα μου για 'σένα εκατόντησα τρελός
Θα πεθάνω δεν αντέχω έχω γίνει φθισικός

Πόνους έχω εγώ κρυμμένους μες στα φύλλα της καρδιάς
με τα μάγικά σου μάτια όταν φως μου με κοιτάς

ΧΑΡΑΜΑΤΑ Η ΩΡΑ ΤΡΕΙΣ

Χαράματα η ώρα τρεις,
θα 'ρθω να σε ξυπνήσω,
κρυφά από τη μάνα σου να σε χαρώ,
να βγεις να σου μιλήσω.
Κρυφά από τη μάνα σου να σε χαρώ,
να βγεις να σου μιλήσω.

Δε θα μας δει άλλος κανείς,
μόνο το φεγγαράκι,
έβγα στο παραθύρι σου να σε χαρώ,
και δώσ' μου ένα φιλάκι.
Έβγα στο παραθύρι σου να σε χαρώ
και δώσ' μου ένα φιλάκι.

Τη μυστική αγάπη μας,
κρυφά να την κρατήσεις,
χίλια που να σου κάνουνε να σε χαρώ,
να μην τη μαρτυρήσεις.
Χίλια που να σου κάνουνε να σε χαρώ
να μην τη μαρτυρήσεις.

ΤΑ ΜΑΤΟΚΛΑΔΑ ΣΟΥ ΛΑΜΠΟΥΝ

Τα ματόκλαδά σου λάμπουν βρε
σαν τα λούλουδα του κάμπου,
σαν τα λούλουδα του κάμπου βρε
τα ματόκλαδά σου λάμπουν.

Τα ματάκια σου αδερφούλα βρε
μου ραγίζουν την καρδούλα,
μου ραγίζουν την καρδούλα βρε
τα ματάκια σου αδερφούλα.

Τα ματόκλαδά σου γέρνεις βρε
νου και λογισμό μου παίρνεις,
νου και λογισμό μου παίρνεις βρε
Τα ματόκλαδά σου γέρνεις βρε.

Τα ματάκια σου να βγούνε βρε
σαν και μένα δε θα βρούνε,
σαν και μένα δε θα βρούνε βρε
τα ματάκια σου να βγούνε.

ΤΡΑΒΑ ΡΕ ΜΑΓΚΑ ΚΑΙ ΑΛΑΝΙ

Μη περάσεις απ' τη γειτονιά μου
μάγκα μη σε ξαναδώ μπροστά μου
έμαθα μες το Πασαλιμάνι
αγαπάς μια μόρτισσα αλάνι.

Τράβα ρε μάγκα και αλάνι, τράβα για το Πασαλιμάνι.

Απ' τη μόρτισσα γλυκά φιλάκια
κάθε βράδυ γλέντι και χαδάκια
κι έτσι την περνάς μαζί της φίνα
και ξεχνάς ν' ανέβεις στην Αθήνα.

Τράβα ρε μάγκα και αλάνι, τράβα για το Πασαλιμάνι.

Τώρα πια ρε μάγκα για να ξέρεις
μ' έχασες για πάντα δε θα μ' εύρεις
θα γλεντάω μες το Καλαμάκι
κάθε βράδυ με το χασαπάκι.

Τράβα ρε μάγκα και αλάνι, τράβα για το Πασαλιμάνι.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΡΕΜΠΕΤΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΥΝΙΑ

Όλοι οι ρεμπέτες του ντουνιά εμένα μ' αγαπούνε
μόλις θα μ' αντικρίσουνε θυσία θα γενούνε

Όσοι δε με γνωρίζουνε τώρα θα με γνωρίσουν
εγώ κάνω την τσάρκα μου κι ας με καλαμπουρίζουν

Και 'γώ φτωχός γεννήθηκα στον κόσμο έχω γυρίσει
μέσα απ' τα φύλλα της καρδιάς εγώ έχω μαρτυρήσει

Όλοι οι κουτσαβάκηδες που ζούνε στο κουρμπέτι
κι αυτοί μες στην καρδούλα τους έχουν μεγάλο ντέρτι

ΧΩΡΙΣΑΜΕ ΕΝΑ ΔΕΙΛΙΝΟ

Χωρίσαμε ένα δειλινό, με δάκρυα στα μάτια.
[Η αγάπη μας ήταν γραφτό, να γίνει δυο κομμάτια.] x2

Πονώ σαν συλλογίζομαι, τα όμορφα τα βράδια,
[που μου 'δινες γλυκά-γλυκά, όρκους φιλιά και χάδια.] x2

Με μια λαχτάρα καρτερώ και πόνο στη καρδιά μου,
[ίσως γυρίσεις γρήγορα, ξανά στην αγκαλιά μου.] x2

ΜΟΥ ΦΑΓΕΣ ΟΛΑ ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΑ

Από πιτσιρικά με λέγανε μπαμπέσα
Κι έτυχε σε σένα να δώσω τόση μπέσα

*Μου 'φαγες όλα τα δαχτυλίδια
Και κοιμάμαι τώρα, τώρα στα σανίδια /x2*

Ό,τι και αν είχα προτού να σε γνωρίσω
Όλα στα 'χω δώσει για να σ' ευχαριστήσω

*Μου 'φαγες όλα τα δαχτυλίδια
Και κοιμάμαι τώρα, τώρα στα σανίδια /x2*

Μπράβο σου τσαχπίνη που μ' έχεις καταφέρει
Και σ' αντέχω ακόμα ένας Θεός το ξέρει

*Μου 'φαγες όλα τα δαχτυλίδια
Και κοιμάμαι τώρα, τώρα στα σανίδια /x2*

Ο,ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΠΩ ΔΕ ΣΕ ΞΕΧΝΩ

Ό,τι κι αν πω δε σε ξεχνώ
και μπρος στην πόρτα σου περνώ
σου λέω λόγια μαγικά με το μπουζούκι μου γλυκά Χ2

Κλαίω με δάκρυα και καημό
και με πικρό αναστεναγμό
πως πάντα λιώνω και πονώ για σε μικρό μελαχρινό Χ2

Έχουν σωπάσει τα πουλιά
και στης νυχτιάς τη σιγαλιά
σου φέρνει ο άνεμος γλυκά τα λόγια μου τα μαγικά Χ2

ΤΟ ΓΕΛΕΚΑΚΙ ΠΟΥ ΦΟΡΕΙΣ

Το γελεκάκι που φορείς εγώ στο 'χω ραμμένο,
με πίκρες και με βάσανα, στο 'χω φοδράρισμένο.

*Άιντε το μαλώνω, το μαλώνω, άιντε κι ύστερα το μετανιώνω,
άιντε το μαλώνω και το βρίζω, άιντε την καρδούλα του ραγίζω.*

*Φόρα το μωρό μου, φόρα το μικρό μου,
γιατί δε θα το ξαναφορέσεις άλλο πια,
φόρα το όπου να 'σαι, για να με θυμάσαι,
για μετάξι έχω τα σγουρά σου τα μαλλιά.*

Με πήρε ο ύπνος κι έγεια, στου караβιού την πλώρη,
και ήρθε και με ξύπνησε, του καπετάνιου η κόρη.

*Άιντε το μαλώνω, το μαλώνω, άιντε κι ύστερα το μετανιώνω,
άιντε το μαλώνω και το βρίζω, άιντε την καρδούλα του ραγίζω.*

*Φόρα το μωρό μου, φόρα το μικρό μου,
γιατί δε θα το ξαναφορέσεις άλλο πια,
φόρα το όπου να 'σαι, για να με θυμάσαι,
για μετάξι έχω τα σγουρά σου τα μαλλιά.*

ΤΟ ΤΡΑΜ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

Εσούρωσα κι αργήσαμε, μα όσο και να φταίω,
περπάτα να προλάβουμε το τραμ το τελευταίο,
περπάτα να προλάβουμε το τραμ το τελευταίο.

Ντράγκα ντρουγκ το καμπανάκι,
ντράγκα ντρουγκ μες στο βραδάκι.
Ντράγκα ντρουγκ το καμπανάκι,
να μάς πάει κούτσα κούτσα στο παλιό μας το τσαρδάκι.

Περνούν πολύ μιζέρικα τα νιάτα μας τα έρμα,
αλλ' άνοιξε το βήμα σου, να φτάσουμε στο τέρμα,
αλλ' άνοιξε το βήμα σου, να φτάσουμε στο τέρμα.

Ντράγκα ντρουγκ κι αν βρούμε θέση,
θα στρωθείς και θα σ' αρέσει.
Ντράγκα ντρουγκ κι αν βρούμε θέση,
λίγο απάνω σου θα γείρω, γιατί έχω γίνει φέσι.

Εμείς με τραμ πηγαίνουμε και άλλοι με ταξάρες,
για μας τα ντόρτια κι οι διπλές και γι' άλλους οι εξάρες,
για μας τα ντόρτια κι οι διπλές και γι' άλλους οι εξάρες.

Ντράγκα ντρουγκ το καμπανάκι.
ντράγκα ντρουγκ μες στο βραδάκι.
Ντράγκα ντρουγκ το καμπανάκι,
Ντράγκα ντρουγκ τι κρίμα που 'ναι να 'σαι τόσο φτωχαδάκι.

ΠΟΥ ΝΑ ΒΡΩ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΣΟΥ ΜΟΙΑΖΕΙ

Πού να βρω γυναίκα να σου μοιάζει,
να 'χει μάτι που καρδιά να σφάζει,
να 'χει το καμάρι σου κι όλη αυτή τη χάρη σου
και τη βελουδένια την ελιά σου
να 'χει το καμάρι σου κι όλη αυτή τη χάρη σου
που να βρω γυναίκα να σου μοιάζει.

Θα σου δώσω πλούτη κι αν γυρέψεις,
μη με διώχνεις θα με καταστρέψεις,
πάρε με στα χέρια σου, τ' άσπρα περιστέρια σου
η καρδιά μου μ' άλληνη δε σ' αλλάζει
πάρε με στα χέρια σου, τ' άσπρα περιστέρια σου
που να βρω γυναίκα να σου μοιάζει.

Πες πως μ' αγαπάς κι ας είναι ψέμα,
ρίξε μου κουκλί μου ένα βλέμμα,
μη μ' αφήνεις μόνο μου, γιάτρεψε τον πόνο μου
πλούτη και αν δεν έχω τι πειράζει
μη μ' αφήνεις μόνο μου, γιάτρεψε τον πόνο μου
που να βρω γυναίκα να σου μοιάζει.

ΠΕΦΤΕΙΣ ΣΕ ΛΑΘΗ

Πέφτεις σε λάθη τι έχεις πάθει και κάθε μέρα βρίζεις και γελάς
Με πικραίνεις σαν ξένο με κοιτάς
Και στο ρέμα με τραβάς

Δεν είσαι κείνη που 'χα γνωρίσει, κι ήτανε σφάλμα να σε παντρευτώ
Με προδίνεις και πρέπει να σε βρει
Τιμωρία σοβαρή

Έχεις αλλάξει και μ' έχεις κάψει, την προσβολή σου δε θα τη δεχτώ
Δε σ' αντέχω κυρά μου δε βαστώ
Και το δρόμο μου τραβώ

ΨΙΛΗ ΒΡΟΧΟΥΛΑ ΕΠΙΑΣΕ

Συννέφιασε, συννέφιασε,
συννέφιασε ο ουρανός
|ο ουρανός συννέφιασε
ψιλή βροχούλα έπιασε | 2x

Ξεκίνησα, ξεκίνησα,
ξεκίνησα για να σε βρω
|για να σε βρω ξεκίνησα,
γιατί σε αποθύμησα | 2x

Δυνάμωσε, δυνάμωσε,
δυνάμωσε και η βροχή
|και η βροχή δυνάμωσε,
στο δρόμο που μ' αντάμωσε | 2x

ΠΑΣΑΤΕΜΠΟΣ

Αυτά που λες εγώ τ' ακούω βερεσέ
Τα παραμύθια σου τ' ανθίστηκα πια τώρα
[Και το κατάλαβα πως ήμουνα για σε
Ο πασατέμπος σου για να περνάς την ώρα] X2

Κάθε σου φίλημα το βρίσκω πια πικρό
Και τον καημό μου δεν μπορείς να τον γλυκάνεις
[Μαζί μου έρχεσαι μπαμπέσικο μικρό
Γιατί γυρεύεις κόνξες σ' άλλονε να κάνεις] X2

Φύγε λοιπόν αφού το θες αλλού να πας
Άσ' τις μουρμούρες και τις κλάψες και τις τρίχες
[Κι όταν θα σμίξεις με τον μάγκα π' αγαπάς
Να μην του πεις ότι για πασατέμπο μ' είχες] X2

ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑΝΤΗΣΕΣ ΓΙΑ ΜΕΝΑ (ΑΛΛΑ ΜΟΥ ΛΕΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ)

Μυστήριο κατάντησες για μένα
και τα 'χω αγαπούλα μου χαμένα
και το σφυγμό σου να 'βρω δεν μπορώ
γι' αυτό με τυραννάς τόσο καιρό

Άλλα μου λεν τα μάτια σου
και άλλα η καρδιά σου
άλλα μου λεν τα χάρδια σου
και άλλα τα φιλιά σου

Μαζί μου παίζεις θέατρο αράδα
μια τέτοια κωμωδία δεν ξανάδα
παράξενα στα μάτια με κοιτάς
μα ούτε εσύ δεν ξέρεις τι ζητάς

Άλλα μου λεν τα μάτια σου
και άλλα η καρδιά σου
άλλα μου λεν τα χάρδια σου
και άλλα τα φιλιά σου

ΑΠΟΨΕ ΚΑΝΕΙΣ ΜΠΑΜ

Απόψε κάνεις μπαμ! απόψε κάνεις μπαμ!
σε βλέπουν και φρενάρουνε και σταματούν τα τραμ.
Κουρντίστηκες κυρά μου στην πένα, στο καντίνι,
να ζήσει κι ο λεβέντης, ο λεβέντης που σε ντύνει.
Απόψε κάνεις μπαμ!

Ξαπλώσου στο ταξί, ξαπλώσου στο ταξί,
και πάμε να γλεντήσουμε σε φίνο μαγαζί.
Απόψε στου Τσιτσάνη, πω πω! τι έχει να γίνει!
κι αν κάνεις να χορέψεις, ποτήρι δε θα μείνει.
Απόψε κάνεις μπαμ!

Αμάν και τι 'σαι συ! αμάν και τι 'σαι 'συ!
για χάρη σου σταθήκανε οι άντρες προσοχή
Απόψε σε γλεντάω κι ο κόσμος πάει να σκάσει,
κοντεύει απ' τη ζήλεια να τους φύγει το καφάσι.
Απόψε κάνεις μπαμ!

Απόψε στου Τσιτσάνη, πω πω! τι έχει να γίνει!
κι αν κάνεις να χορέψεις, ποτήρι δε θα μείνει.
Απόψε κάνεις μπαμ!

ΞΗΜΕΡΩΝΕΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΑΖΕΙ

Ξημερώνει και βραδιάζει πάντα στον ίδιο το σκοπό
φέρτε μου να πιω το ακριβότερο πιωτό
εγώ πληρώνω τα μάτια π' αγαπώ

Σαν με βλέπεις ταβερνιάρη να σπάω να παραμιλώ
μη με κατακρίνεις μη με παίρνεις για τρελό
εγώ πληρώνω τα μάτια π' αγαπώ

Η καρδιά μου φλόγες βγάζει τρέχουν τα δάκρυα βροχή
σίγουρα θα πάμε μια και φτάσαμε ως εκεί
εσύ στο χώμα κι εγώ στη φυλακή

ΦΡΑΓΚΟΣΥΡΙΑΝΗ

Μία φούντωση, μια φλόγα έχω μέσα στην καρδιά
|λες και μάγια μου' χεις κάνει Φραγκοσυριανή γλυκιά x2

Θα 'ρθω να σε ανταμώσω πάλι στην ακρογιαλιά
|Θα ήθελα να με χορτάσεις όλο χάδια και φιλιά x2

Θα σε πάρω να γυρίσω Φοίνικα, Παρακοπή
|Γαλησσά και Ντελαγκράτσια και ας μου 'ρθει συγκοπή x2

Στο Πατέλι, στο Νιχώρι φίνα στην Αληθινή
|και στο Πισκοπιό ρομάντζα γλυκιά μου Φραγκοσυριανή x2

Η ΓΚΑΡΣΟΝΑ

Η πιο καλή γκαρσόνα είμαι εγώ
γιατί με τέχνη όλους τους κερνώ
κι αυτοί μου λένε μάννα μου τι είσαι εσύ
γλυκιά γκαρσόνα φέρε μας κρασί

*Στα πεταχτά μοιράζω τις μισές
στο πιάτο κι ο μεζές μαρίδα και τυρί
Τότε κι αυτοί μου δίνουν πουρμπουάρ
τους λέγω ορεβουάρ και φεύγουνε στουπί*

Πουλώ κρασί οκάδες με μεζέ
χωρίς ποτέ να δίνω βερεσέ
κι όταν αρχίζω τις γλυκές ματιές
μεθάνε τότε όλοι τρεις φορές

*Στα πεταχτά μοιράζω τις μισές
στο πιάτο κι ο μεζές μαρίδα και τυρί
Τότε κι αυτοί μου δίνουν πουρμπουάρ
τους λέγω ορεβουάρ και φεύγουνε στουπί*

Κι όταν μου πει κανείς πως μ' αγαπά
πληρώνει τρεις φορές την μια οκά
του ρίχνω μέσα στο κρασί νερό
και τον τaráζω στο λογαριασμό

ΜΗ ΜΟΥ ΛΕΣ ΓΙΑΤΙ ΞΕΧΝΑΩ

Μη μου λες γιατί ξεχνάω
κι απ' το σπίτι δεν περνάω
δε σε θέλω πια, να ξέρεις, άλλη αγαπώ
άλλη θέλει η καρδιά μου, γι' άλληνε πονώ

Όταν σου `λεγα με πόνο
"χάνομαι για σένα, λιώνω"
έριχνες τα μάτια σου, μικρή μου, χαμηλά
κοίταζες να πάρεις κάποιου άλλου τα φιλιά

Ήσουν ξελογιασμένη
και με άλλονε μπλεγμένη
Τώρα κλαις, δε σε λυπάμαι ούτε σε πονώ
την καρδιά μου θα την κάνω πέτρα σαν βουνό

Δε με μέλει κι αν θα πάθεις
θα πονέσεις για να μάθεις
κι όταν άλλον αγαπήσεις, να μην τον γελάς
θα σ' αφήσει και εκείνος πάλι να πονάς

ΤΑ ΖΗΛΙΑΡΙΚΑ ΣΟΥ ΜΑΤΙΑ

Τα ζηλιάρικά σου μάτια μ' έχουνε τρελάνει
δε λογάριασα παλάτια σκλάβο μ'έχουν κάνει
|μαραζώνω σαν το κεράκι λιώνω
με παιδεύεις γιατί δεν μ'αγαπάς x2

Σε αγάπησα στ' αλήθεια πιά για σένα κλαίω
έχω φλόγα μες στα στήθια άκου που στο λέω
|σ'άγναντεύω σέ λατρεύω
μην κακιώνεις γιατί θα τρελαθώ x2

Είναι κρίμα να μ' αφήνεις μόνος μου να λιώνω
μαύρη συντροφιά μου δίνεις μοναχά τον πόνο
|η ματιά σου η άσπλαχνη καρδιά σου
μου 'χει πάρει το δόλιο μου μυαλό x2

ΣΑΝ ΜΑΓΕΜΕΝΟ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ

Σαν μαγεμένο το μυαλό μου φτερουγίζει
η κάθε σκέψη μου κοντά σου τριγυρίζει
δεν ησυχάζω και στον ύπνο που κοιμάμαι
εσένα πάντα αρχοντοπούλα μου θυμάμαι.

Μες στις ταβέρνας τη γωνιά για σένα πίνω
για την αγάπη σου ποτάμια δάκρυα χύνω
λυπήσου με μικρή και μη μ' αφήνεις μόνο
αφού το ξέρεις πως για σένα μαραζώνω.

Αχ, παιχνιδιάρη πάψε τώρα τα γινάτια
και μη μου κάνεις την καρδούλα μου κομμάτια
με μια ματιά σου σαν μου ρίχνεις αχ, πώς λιώνω
μαζί σου ξέρεις τον ξεχνάω κάθε πόνο.

ΑΧΑΡΙΣΤΗ

Δε ρώτησες τόσον καιρό για μένα,
πώς πέρασα, τρελή, στην ξενιτιά.
Σ' αγάπησα, δυστύχησα για σένα
και σέρνομαι, κακούργα, μακριά.

Τα βάσανά μου μ' έριξαν στα ξένα
και μ' έχουν της ζωής κατάδικο.
Αχάριστη, δεν πόνεσες για μένα
κι αυτό το βρίσκω να 'ναι άδικο.

Μου είπανε πως ζεις ευτυχισμένη,
θεότρελη, στα πλούτη κολυμπάς·
μα μια κατάρα πάντα θα σε δέρνει,
του προδομένου ο πόνος της καρδιάς.

ΟΝΕΙΡΟ ΑΠΑΤΗΛΟ

Μ' ένα όνειρο τρελό
όνειρο απατηλό
ξεκινήσαμε κι οι δυο μας
και στου δρόμου τα μισά
σβήσαν τ' άστρα τα χρυσά
ξαφνικά από τον ουρανό μας

Ποια μοίρα με ζηλεύει
ποιο μάτι φθονερό
και χάθηκε μια αγάπη
προτού να τη χαρώ
σαν πλοίο που ναυάγησε
σαν νούφαρο που μάδησε
στης λίμνης μέσα το θολό νερό

Με ελπίδες λιγοστές
έστω και απατηλές
να γυρίσεις περιμένω
ίσως βγει αληθινό
τ' όνειρό μου το τρελό
τ' όνειρό μου το ναυαγισμένο

ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΕΣ ΔΕΙΛΙΝΑ

Βραδιάζει γύρω κι η νύχτα
Απλώνει σκοτάδι βαθύ
Κορίτσι ξένο σαν ίσκιος
Πλανιέται μονάχο στην γη

Χωρίς ντροπή, αναζητεί
Τον ήλιο που έχει χαθεί
Στα σκοτάδια να βρει

Μπορεί να το 'χουν πλανέψει
Ακρογιαλιές δειλινά
Και σκλαβωμένη για πάντα
Κρατούνε την δόλια καρδιά

Μπορεί ακόμα μπορεί
Να έχει πια τρελαθεί
Και τότε ποιος θα ρωτήσει
Να μάθει ποτέ το γιατί

ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ ΕΦΕΡΕ ΒΡΟΧΗ (ΞΗΜΕΡΩΝΕΙ)

Το σύννεφο έφερε βροχή
κι έχουμε μείνει μοναχοί
έγινε η βροχή χαλάζι
δεν πειράζει, δεν πειράζει.

Τι έχει ο φτωχός να φοβηθεί
σπίτι, ουρανός όπου σταθεί
το δισάκι του στον ώμο
για το δρόμο, για το δρόμο.

Άιντε ν' απλώσουμε πανιά
στ' όνειρο και στη λησμονιά
δάκρυα η ζωή στεγνώνει
ξημερώνει, ξημερώνει.

ΜΑΤΙΑ ΒΟΥΡΚΩΜΕΝΑ

Κάτω στον Πειραιά, στα Καμίνια,
φτώχεια, καλή καρδιά,
μα και γκρίνια.
Μάζεψα μια βραδιά τα σαΐνια
κι ήρθα κρυφά
τον παλιό μου καημό να σου πω.

*Μάτια βουρκωμένα, παραπονεμένα,
δίχως αγάπη και πόνο κανένας δεν ζει.
Μάτια βουρκωμένα, παραπονεμένα,
πάρτε με τώρα να πάμε στον κόσμο μαζί.*

Κάτω στον Πειραιά, στο μουράγιο,
είπα να σκοτωθώ,
μα τον Άγιο!
Μα έκανα υπομονή και κουράγιο,
κι ήρθα ξανά
τον παλιό μου καημό να σου πω.

*Μάτια βουρκωμένα, παραπονεμένα,
δίχως αγάπη και πόνο κανένας δεν ζει.
Μάτια βουρκωμένα, παραπονεμένα,
πάρτε με τώρα να πάμε στον κόσμο μαζί.*

ΥΠΟΜΟΝΗ

Γειτονιά, ο δρόμος σου στενός
Παγωνιά και γκρίζος ουρανός
Μαύρη ζωή, βράδυ πρωί
Για συντροφιά μια συννεφιά
Υπομονή, υπομονή, υπομονή

Κάντε υπομονή
Κι ο ουρανός θα γίνει πιο γαλανός
Κάντε υπομονή
Μια λεμονιά ανθίζει στη γειτονιά.

Υπομονή, υπομονή, υπομονή

Κάντε υπομονή
Κι ο ουρανός θα γίνει πιο γαλανός
Κάντε υπομονή
Μια λεμονιά ανθίζει στη γειτονιά.

Κάντε υπομονή
Κι ο ουρανός θα γίνει πιο γαλανός
Κάντε υπομονή
Μια λεμονιά ανθίζει στη γειτονιά.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΓΙΑΛΙ (ΑΡΝΗΣΗ)

Στο περιγιάλι το κρυφό κι άσπρο σαν περιστέρι
Διψάσαμε το μεσημέρι μα το νερό γλυφό X2

Πάνω στην άμμο την ξανθή γράψαμε τ' όνομά της
Ωραία που φύσηξε ο μπάτης και σβήστηκε η γραφή X2

Με τί καρδιά, με τί πνοή, τί πόθους και τί πάθος
πήραμε τη ζωή μας· λάθος! κι αλλάξαμε ζωή. X2

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΚΑΝΕΙ ΒΟΛΤΑ

Το φεγγάρι κάνει βόλτα στις κυράς μου τα μαλλιά
Παίξε Τσιτσάνη μου το μπουζουκάκι
Ρίξε μου μια γλυκιά πενιά
Παίξε Τσιτσάνη μου το μπουζουκάκι
Να θυμηθούμε τα παλιά

Το φεγγάρι κάνει κύκλο στις κυράς μου τη καρδιά
Παίξε Ζαμπέτα μου το μπουζουκάκι
Ρίξε μου μια γλυκιά πενιά
Παίξε Ζαμπέτα μου το μπουζουκάκι
Να θυμηθούμε τα παλιά

Το φεγγάρι κάνει βόλτα μα η κυρά δε μ' αγαπά
Παίξε Γρηγόρη μου το μπουζουκάκι
Ρίξε μου μια γλυκιά πενιά
Παίξε Γρηγόρη μου το μπουζουκάκι
Να ξεχαστούνε τα παλιά

Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΙΚΟΥ

Είχε την τέντα ξομπλιαστή
η βάρκα του καμπούρη Αντρέα.
Γυρμένος πλάι στην κουπαστή
ονείρατα έβλεπεν ωραία.

*Η Κατερίνα κι η Ζωή, τ' Αντιγονάκι κι η Ζηνοβία.
Ω, τι χαρούμενη ζωή! Χτυπάς, φτωχή καρδιά, με βία.*

Τα μεσημέρια τα ζεστά
τη βάρκα παίρνανε τ' Αντρέα
για να τις πάει στ' ανοιχτά
όλες μαζί, τρελή παρέα.

Έρθ' ο χειμώνας ο κακός
και σκόρπισε η τρελή παρέα
Και σένα βήχας μυστικός
σ' έριξε χάμω, μπάρμπα-Αντρέα.

Η ΜΥΡΤΙΑ

Είχα μια θάλασσα στο νου
κι ένα περβόλι, περιβόλι τ' ουρανού X2
Την ώρα π' άνοιγα πανιά για την απάνω γειτονιά
για την απάνω γειτονιά την ώρα π' άνοιγα πανιά

Στα παραθύρια τα πλατιά χαμογελούσε μια μυρτιά X2
Κουράστηκα να περπατώ και τη ρωτώ και τη ρωτώ X2

Πες μου, μυρτιά, να σε χαρώ:
Πού θα βρω χώμα, θα βρω χώμα και νερό X2
να ξαναχτίσω μια φωλιά για της αγάπης τα πουλιά;
για της αγάπης τα πουλιά; να ξαναχτίσω μια φωλιά

Στα παραθύρια τα πλατιά είδα και δάκρυσε η μυρτιά X2
Την ώρα π' άνοιγα πανιά για την απάνω γειτονιά X2

ΑΝ ΘΥΜΗΘΕΙΣ Τ ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ

Στην αγκαλιά μου κι απόψε σαν άστρο κοιμήσου
δεν απομένει στον κόσμο ελπίδα καμιά
τώρα που η νύχτα κεντά με φιλιά το κορμί σου
μέτρα τον πόνο κι άσε με μόνο στην ερημιά

Αν θυμηθείς τ' όνειρό μου
σε περιμένω να 'ρθεις
μ' ένα τραγούδι του δρόμου να 'ρθεις, όνειρό μου
το καλοκαίρι που λάμπει τ' αστέρι με φως να ντυθείς

(Στην αγκαλιά μου σαν άστρο κοιμήσου κι απόψε
Ειν' η καρδιά μου κοντά σου ποτάμι θολό
Απ' της αγάπης τον κήπο γαρύφαλλα κόψε
Και πριν να φύγω άσε με λίγο να σε φιλώ)

ΠΕΣ ΜΟΥ ΜΙΑ ΛΕΞΗ

Πες μου μια λέξη, αυτή τη μόνη λέξη
σε λίγο πια θα φέξει, θα 'ρθει χλωμή αυγή
Κοντεύει έξι, κι ας πούμε αυτή τη λέξη
που 'χει στα χείλη μπλέξει και δεν τολμάει να βγει

Ο ουρανός, ο μεγάλος ουρανός
είν' ακόμα σκοτεινός και η νύχτα κυλά
μα εκεί ψηλά, κοίτα ένα άστρο που δειλά
μοναχό φεγγοβολά και μας χαμογελά

Νύχτα ασημένια, κι η κάθε σου η έννοια
σ' απόχη μεταξένια, από ξανθά μαλλιά
Γλυκοχαράζει, αλλά δεν σε πειράζει
που γέμισε μαράζι, η άδεια μου αγκαλιά